

62de Møde.

Onsdag den 18. December Kl. 3 $\frac{1}{2}$.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Anlæg af en dobbeltsporet Godsbane mellem Vigerslev og Nørrebro m. v. samt Anlæg af et 3die og 4de Spor fra Hellerup til Klampenborg,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at det maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer er omdelte.

Ved Skrivelse af Dats Dato meddeler Landstingets Formand, at Landstinget i Dag har vedtaget følgende Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 112 af 9. Marts 1917 om „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13:

„Rigsdagen godkender „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden 1. April 1917 til 31. Marts 1918.“

Det paahviler mig at stille Forslag om Behandlingen af denne Sag. Mit Forslag, som vil gaa ud paa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer, og at den efter Udvalgsbetænkningens Afgivelse underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling, vil komme paa Dagsordenen for et senere Møde.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 124 af 8. Juni 1912 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme har i Dag afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil senere blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3295).

Formanden: Baade til dette Lovforslags og til de øvrige paa Dagsordenen opførte Lovforslags Behandling kræves Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Ind-

sigelse, betragtes Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

J. C. Christensen: Vort Parti kan erkende, at der er Grund til at forny denne Straffebestemmelse for Klausulbrud, og vi kan derfor ogsaa gaa ind paa at tiltræde det foreliggende Lovforslag. Kun maa vi ønske, at sidste Stykke deri underkastes en Ændring. Jeg finder ikke, at der er Grund til at opretholde en Bestemmelse, som vi tidligere har vedtaget af Hensyn til Krigsforholdene, nemlig at en Lov kan ophæves ved kgl. Anordning. Rigsdagen maa kunne fastsætte Varigheden af en Lov, enten den saa skal være kortere eller længere, og jeg tillader mig derfor at antyde, at vi ønsker at stille Ændringsforslag til dette Lovforslags anden Behandling, gaaende ud paa, at det sidste Stykke affattes saaledes: „Denne Lov træder i Kraft straks og bortfalder den 1. Maj 1919“. Der vil inden den Tid være rigelig Lejlighed til at overveje, hvorvidt der kan være Grund til yderligere at forlænge Lovens Varighed.

Da den Lov, hvis Varighed Forslaget gaar ud paa at forlænge, hører til dem, der blev vedtaget, da Krigen udbrød, under en Situation, som ikke var saa lidt af en Tvangssituation, rejser sig ved dette Lovforslags Behandling ganske naturligt det Spørgsmaal, om der ikke er andre Love, der kunde tiltrænge Ændringer eller være Genstand for Ophævelse, og jeg skal i saa Henseende nævne den midlertidige Presselov. Jeg tror ikke, at der kan være Grund til at opretholde den længere, og jeg vil spørge den højtærede Minister, om han ikke finder, at der er Anledning til at komme med Forslag om at ophæve den.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i § 47 i Lov Nr. 104 af 10. Maj 1912 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3299).